

Republika Hrvatska
Županijski sud u Šibeniku

GŽ-146/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Šibeniku, kao drugostupanjski sud, po sucu Goranu Stošiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja: Anton Petrinić iz Lopara, Lopar 294, OIB: 93349492867, koga zastupa punomoćnica Sandra Pleskina, odvjetnica u Karlovcu, protiv tuženika: Ante Mioč iz Lopara, Lopar 296, OIB: 327586633940, koga zastupaju po punomoći odvjetnice u ZOU "Ksenija Grba i Maja Kovač" iz Rijeke, radi smetanja posjeda, rješavajući žalbu tuženika protiv rješenja Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Rabu broj Psp-25/2021 od 10. lipnja 2022. godine, dana 17. travnja 2025. godine,

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Rabu broj Psp-25/2021 od 10. lipnja 2022. godine.

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskim rješenjem je odlučeno:

"I. Utvrđuje se da je tuženik Ante Mioč iz Lopara, Lopar 296, OIB: 327586633940, smetao tužitelja Antona Petrinića iz Lopara, Lopar 294, OIB: 93349492867, u posljednjem mirnom posjedu k.č. 2963/1 upisane u zk.ul. 1291 k.o. Lopar, u naravi kuća sa 77 m², dvorište sa 500 m² i pašnjak sa 43 m², i to cijelog prizemlja kuće, te suposjedu dvorišta i okućnice, sve na način da je na ulazu u dvorište postavio željeznu ogradu s lokotom i onemogućio tužitelju ulazak u dvorište i u samu kuću, te da je promijenio brave na ulaznim vratima prizemlja kuće te isipao veću količinu šute na dio okućnice i dvorišta ispred kuće, pa mu se nalaže da tužitelju vrati posjed na način da uspostavi ranije posjedovno stanje kakvo je bilo prije postavljanja željezne ograde s lokotom na ulazu u dvorište, te prije promjene brave na ulaznim vratima prizemlja kuće, na način da ukloni željeznu ogradu s lokotom na ulazu u dvorište te da tužitelju preda ključeve od nove brave ulaznih vrata prizemlja kuće, te se zabranjuje svako takvo i tome slično smetanje posjeda tužitelja, sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

II. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi parnični trošak u iznosu od 2.900,00 kuna, u roku od osam dana."

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio tuženik pobijajući ga u cijelosti zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači u skladu sa žalbenim navodima.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Nije u pravu tuženik kada pobija prvostupanjsko rješenje zbog žalbenog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 13. u vezi članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) – da je odlučeno u povodu nepravodobno podnesene tužbe, a zbog čega je tužbu trebalo odbaciti - s tvrdnjom da je prvostupanjski sud "nezakonito usvojio petit kojim se utvrđuje i opisuje smetanje posjeda, bez da taj opis sadrži datum navodnog smetanja posjeda".

5.1. Nadalje, suprotno žalbenim navodima tuženika, sud prvog stupnja nije "pogrešno odbio prigovor prekluzije tužbe", jer je u pobijanom rješenju ispravno utvrđeno da je tužitelj za promjenu brave na ulaznim vratima stana u prizemlju saznao 21. studenog 2017. godine, da su ostale radnje tuženika utužene kao čin smetanja posjeda, tj. postavljanje željezne ograde sa lokotom na ulaz u dvorište predmetne nekretnine i nasipavanje šute na dijelu okućnice, izvršene nakon promjene brave u prizemlju, a da je predmetna tužba podnesena (preporučenom poštanskom pošiljkom) dana 19. prosinca 2017. godine, pa je prvostupanjski sud pravilno zaključio da je tužba podnesena unutar zakonskog roka za traženje posjedovne zaštite, odnosno, unutar subjektivnog roka od 30 dana od dana saznanja za čin smetanja posjeda i počinitelja u smislu članka 21. stavka 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96 i dr.; dalje: ZV).

5.2. Neosnovano tuženik u žalbi tvrdi da "sud drugačije od samog tužiteljeva stranačkog iskaza nalazi utvrđenim da je tužitelj za smetanje u vidu promjene brave saznao tek 21. 11. 17., dok ovaj sam tvrdi da je tada samo utvrdio postojanje nabacane šute, a promijenjenu bravu još ranije", jer je tužitelj u svojim stranačkim iskazima na ročištima održanim 5. studenog 2018. godine (listovi 48 i 49 spisa) i 26. travnja 2022. godine (list 98 spisa) jasno iskazao da je za promjenu brave na ulaznim vratima stana u prizemlju kuće saznao 21. studenog 2017. godine.

5.3. Budući da nije počinjena u žalbi istaknuta bitna postupovna povreda, kao ni koja iz članka 354. stavka 2. ZPP, na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, to žalba tuženika podnesena zbog navedenog žalbenog razloga nije mogla biti prihvaćena.

6. Nisu ostvareni ni žalbeni razlozi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

6.1. Predmet spora je zahtjev tužitelja za pružanje posjedovne zaštite na nekretnini oznake k.č. 2963/1 k.o. Lopar, utemeljen na tvrdnji tužitelja da ga je tuženik smetao u posljednjem mirnom posjedu prizemlja kuće, kao i u suposjedu dvorišta i okućnice na toj nekretnini, time što je na ulazu u dvorište postavio željeznu ogradu s lokotom i onemogućio tužitelju ulazak u dvorište i u samu kuću, zatim, da je promijenio brave na ulaznim vratima stana u prizemlju kuće, kao i nasuo veću količinu šute na dio okućnice i dvorišta ispred kuće.

6.2. Prvostupanjski sud je na temelju izvedenih dokaza i njihove ocjene (članka 8. ZPP) pouzdano utvrdio - da je tužitelj najkasnije na dan sklapanja ugovora

o međusobnim pravima i obvezama od 1. lipnja 2016. godine sa sada pok. Zorkom Matahljom (tadašnjom posjednicom i vlasnicom sporne nekretnine) stekao neposredan posjed predmetne nekretnine, da je i nakon njezine smrti (u svibnju 2017. godine) zadržao (sada samostalni) posjed stana u prizemlju kuće koji je koristio za smještaj svojih sezonskih radnika, plaćao režijske troškove, održavao stan i u njemu držao svoje stvari, da je tužitelj u vrijeme kada je tuženik dana 6. studenog 2017. godine promijenio bravu na ulaznim vratima stana u prizemlju kuće bio u posljednjem mirnom posjedu tog stana, kao i da je sa tuženikom bio u suposjedu dvorišta (okućnice) kuće na predmetnoj nekretnini, a koje dvorište su tužitelj odnosno njegovi radnici koristili uglavnom za prolaz do stana u prizemlju, da je tuženik 6. studenog 2017. godine promijenio bravu na ulaznim vratima stana u prizemlju kuće, da je potom tuženik izvršio postavljanje željezne ograde sa lokotom na ulaz u dvorište predmetne nekretnine te nasipavanje šute na dijelu okućnice, da su željezna vrata ograde bila zaključana kako bi onemogućila tužitelju uobičajeni prolaz tom stranom dvorišta radi dolaska u stan u prizemlju, kao i da je zbog nasute šute (otpadni građevinski materijal) sa obje strane dvorišta tužitelju onemogućen normalan i uobičajeni pristup okućnici, te time tuženiku bitno otežan pješački i kolni pristup stanu u prizemlju kuće.

7. Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da je utuženim radnjama tuženik smetao tuženika u posljednjem mirnom posjedu stana u prizemlju kuće, kao i u suposjedu dvorišta (okućnice) predmetne kuće, pa je pravilnom primjenom materijalnog prava - članaka 21., 22. i 24. ZV, prihvatio tužbeni zahtjev.

8. Žalbeni navodi tuženika – kojima preocjenjuje po prvostupanjskom sudu pravilno ocijenjene dokaze, s tvrdnjom da lokot na ogradnim vratima nije bio zaključan, a niti da je nasuti građevinski materijal u dvorištu bitno otežavao tuženiku dotadašnji način korištenja okućnice – nisu doveli u sumnju pravilnost činjeničnih utvrđenja i zaključaka prvostupanjske odluke, kao ni na toj osnovi pravilnost primjene materijalnog prava.

9. Budući da tuženik u žalbi posebno ne obrazlaže žalbene razloge zbog kojih pobija odluku o troškovima postupka sadržanu u točki II. prvostupanjskog rješenja, te kako na žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava drugostupanjski sud u odluci o troškovima postupka ne pazi po službenoj dužnosti (članka 365. stavak 2. u vezi članka 381. ZPP), a niti su počinjene bitne postupovne povrede iz članka 354. stavka 2. ZPP na koje žalbeni sud pazi po službenoj dužnosti, to se žalba tuženika kojom se pobija odluka o parničnom trošku - ukazuje neosnovana.

10. Zbog svega navedenog, jer nisu ostvareni istaknuti žalbeni razlozi, neosnovanu žalbu tuženika valjalo je odbiti, potvrditi pobijano rješenje i temeljem članka 380. točka 2. ZPP riješiti kao u točki I. izreke.

11. Kako tuženik nije uspio sa podnesenom žalbom, to je njegov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka valjalo odbiti (članak 154. stavak 1. u vezi članka 166. stavka 1. ZPP) i riješiti kao u točki II. izreke.

U Šibeniku, 17. travnja 2025. godine

SUDAC

Goran Stošić

Broj zapisa: **9-30876-685f3**

Kontrolni broj: **086c2-7fda5-1432e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Goran Stošić, O=ŽUPANIJSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.